

Motion till riksdagen 2017/18:4036

av **Björn Söder m.fl. (SD)**

med anledning av skr. 2017/18:118 Verksamheten i Europeiska unionen under 2017

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen ska verka för en omförhandling så att svenska folket kan ges möjlighet att ta ställning till om Sverige ska lämna det överstatliga EU och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om folkomröstningar och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om öppenhet när det gäller handlingar med ursprung från Europeiska unionens olika organ och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om EU:s budget och kravet på att kostnaderna ska minska, detta särskilt med tanke på Storbritanniens utträde, och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Storbritanniens utträde ur unionen ska behandlas korrekt och inte genomsyras av sanktioner, bestraffningar och dylikt och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen ska verka för att utjämna och likställa relationen mellan Sveriges utgifter och inkomster till EU och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör motsätta sig ytterligare kostnader för svenska skattebetalare till följd av ökade anslag inom migration och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen ska verka för att EU ska följa den fastställda felmarginalen på 2 procent i budgeten och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om kommissionens utvidgningsstrategi och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om kommittéförfarande samt delegerade akter och genomförandeakter och tillkännager detta för regeringen.

11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om svenskt ensidigt visumtvång gentemot Turkiet och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om anslutningsförhandlingar med Turkiet och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om den europeiska utrikestjänsten och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om EU som aktör i FN och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om sanktioner gentemot Turkiet och tillkännager detta för regeringen.
17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att konsulär beredskap även i fortsättningen ska vara en nationell kompetens och tillkännager detta för regeringen.
18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att handelsavtalen ska följa Världshandelsorganisationens (WTO) standard och tillkännager detta för regeringen.
19. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att även andra intressen än rent ekonomiska bör kunna beaktas inom handelspolitiken och tillkännager detta för regeringen.
20. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att exportbidrag som är direkt skadliga för utvecklingsländernas självförsörjningsgrad ska avskaffas och tillkännager detta för regeringen.
21. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om Europeiska fonden för hållbar utveckling (EFSD) och tillkännager detta för regeringen.
22. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om EU:s grannskapspolitik och tillkännager detta för regeringen.
23. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om sanktioner mot Ryssland och tillkännager detta för regeringen.
24. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om fredsprocessen i Mellanöstern och tillkännager detta för regeringen.
25. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om Syrien och Irak och tillkännager detta för regeringen.
26. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om viseringsfrihet och tillkännager detta för regeringen.
27. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen ska verka för att dra in kommande utbetalningar till icke-EU-medlemmar samt återföra de ekonomiska medlen till medlemsstaterna och låta medlemsländerna enskilt besluta om utbetalningar av makrofinansiellt stöd, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
28. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska stödja de förslag mot skatteflykt på bolagsskatteområdet som överensstämmer med OECD:s riktlinjer för skatteavtal och arbetet mot urholkning av skattebasen och överföring av vinster (BEPS) och tillkännager detta för regeringen.
29. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att EU-kommissionen måste verka för konsekventa och tydliga beskrivningar av syfte och mål för de implementeringar de avser att driva igenom och tillkännager detta för regeringen.

30. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige bör vidmakthålla den nationella suveräniteten inom skattepolitiken och säga nej till att utveckla projektet Egna medel samt olika former av EU-skatter och tillkännager detta för regeringen.
31. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige bör stödja en utveckling av EU:s mervärdesskattedirektiv som leder till ökat nationellt självbestämmande och frihet inom mervärdesbeskattningen och tillkännager detta för regeringen.
32. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om förslaget till en gemensam gräns- och kustbevakning och tillkännager detta för regeringen.
33. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om det gemensamma europeiska asylsystemet och tillkännager detta för regeringen.
34. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen ska effektivisera arbetet med att sluta återtagandeavtal med tredjeländer på EU-nivå och tillkännager detta för regeringen.
35. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om förslaget om ramprogram för EU:s byrå för grundläggande rättigheter och tillkännager detta för regeringen.
36. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om carcinogen- och mutagendirektivet och tillkännager detta för regeringen.
37. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om tillgänglighetsdirektivet och tillkännager detta för regeringen.
38. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om hälsofrågor och tillkännager detta för regeringen.
39. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om reella tillväxtåtgärder och tillkännager detta för regeringen.
40. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om strukturreformer och tillkännager detta för regeringen.
41. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om europeisk konkurrenskraft och tillkännager detta för regeringen.
42. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att den europeiska rymdorganisationen Esa ska förbli ett mellanstatligt samarbete och tillkännager detta för regeringen.
43. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige inte bör delta i sammanhållningspolitiken och tillkännager detta för regeringen.
44. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att man enbart i nödvändiga fall ska implementera European Rail Traffic Management System (ERTMS) och tillkännager detta för regeringen.
45. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att verka för att yrkeskvalifikationer inom inlandssjöfarten inte ska bestämmas på EU-nivå och tillkännager detta för regeringen.
46. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att verka i EU för att frekvenstilldelningen fortsatt ska ligga på nationell nivå och tillkännager detta för regeringen.
47. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att verka för att organet för regleringsmyndigheter inte införs och tillkännager detta för regeringen.
48. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att EU inte ska bestämma om offentligt wifi och tillkännager detta för regeringen.

49. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om energiunionen och tillkännager detta för regeringen.
50. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om energiförsörjnings-trygghet och tillkännager detta för regeringen.
51. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om energieffektiviseringsmål och tillkännager detta för regeringen.
52. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om stödsystem för förnybar elproduktion och tillkännager detta för regeringen.
53. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om EU:s gemensamma jordbrukspolitik och tillkännager detta för regeringen.
54. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att fiskepolitiken ska bedrivas på mellanstatlig nivå och tillkännager detta för regeringen.
55. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om djurskydd och livsmedel och tillkännager detta för regeringen.
56. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om skogsbruk och viltvård och tillkännager detta för regeringen.
57. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om klimatpolitik med ett globalt perspektiv och tillkännager detta för regeringen.
58. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om kemikalier och avfall och tillkännager detta för regeringen.
59. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Europa 2020-strategin inte ska innehålla förslag på lösningar på problem eller utmaningar som är bäst lämpade att lösas på nationell nivå och tillkännager detta för regeringen.
60. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att verka för att lägga ned Erasmus-plus-samarbetet och tillkännager detta för regeringen.
61. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att EU ska låta utbildningsfrågor vara en nationell angelägenhet och tillkännager detta för regeringen.
62. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ungdomspolitiken är en nationell angelägenhet och att den europeiska ungdomspolitiken inte bör ha som mål att få ungdomar att knyta an bättre till det europeiska projektet och tillkännager detta för regeringen.
63. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om vikten av att det inte sker någon harmonisering på kulturområdet inom EU och att kulturpolitik även i fortsättningen ska vara en nationell angelägenhet, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

Motivering

Sverigedemokraterna anser inte att det är vare sig rätt eller rimligt att EU:s regelverk står över de lagar som stiftas av Sveriges riksdag, det svenska folkets valda företrädare. Det svenska folket har aldrig blivit tillfrågat om detta, utan röstade ja till ett helt annat EU än vad EU framför allt på senare år utvecklats till. Ett totalhavererat Schengen med tillhörande invandring av flyktingar och andra till Sverige talar sitt tydliga språk. EU klarar inte och kommer aldrig att klara den påfrestning detta ger. Med tanke på EU:s eftergifter till Turkiet borde det vara tydligt att det svenska folket så fort som möjligt

ska få besvara frågan om man vill kvarstanna i eller lämna den överstatliga unionen. Detta har förstärkts på senare tid med tanke på de sviktande relationerna med Turkiet, och de hot som ges från Ankaras sida.

Sverige var redan innan EU-inträdet 1995 en högteknologisk och framgångsrik välfärdsstat med en stark export samt högkvalitativa produkter och tjänster. Till det hade Sverige även innan EU-inträdet en hög arbetsmoral och ett välorganiserat samhälle. Allt detta lyckades svenskarna skapa utan en överstatlig union vars lagar har företräde över våra egna. Sveriges riksdag har i många frågor reducerats till ett transportkompani utan ett reellt inflytande över allt fler frågor och politiska områden.

Den våg av terrorattacker som sköljt över EU:s medlemsstater under senare år pekar också på vikten av att respektive medlemsstat upprätthåller sina gränser och lag och ordning på sitt eget territorium.

Vi anser att svenskarna bäst bestämmer själva över sin egen framtid och vill därmed att Sverige ska inleda en omförhandling för att göra det möjligt att lämna den överstatliga delen av unionen för att i stället samarbeta på en mellanstatlig nivå. Vi vill se ett samarbete som inkluderar ett gemensamt intresse att samarbeta kring, exempelvis rörande brottsbekämpning, miljö eller gränskontroller. När ett sådant alternativ är framförhandlat vill vi ge det svenska folket möjligheten att i en ny folkomröstning ta ställning till Sveriges medverkan i en överstatlig union.

Sverigedemokraterna tycker även att det är viktigt att poängtera de förändringar som det brittiska utträdet kommer att leda till. Sverigedemokraterna välkomnade beslutet om att låta det brittiska folket få avgöra sin egen framtid. Även vikten av att utfallet av omröstningen skulle respekteras lyftes fram av Sverigedemokraterna under denna tid, och att det brittiska folket inte skulle straffas för sitt val genom sanktioner eller dylikt. Efter att det nu verkar vara ett faktum att utträdet sker under 2019 senast är det av stor vikt att de framtida relationerna mellan Sverige och Storbritannien inte försvagas på grund av sårade känslor i Bryssel.

Sverigedemokraterna har vid åtskilliga tillfällen omfattande deklarerat sin syn på verksamheten i Europiska unionen (mot. 2011/12:U18, 2012/13:U13, 2013/14:U12, 2014/15:3044, 2015/16:3360 och 2016/17:3662) och hänvisar vidare till dessa. Motivtexten till motion 2016/17:3662, som avsåg motsvarande skrivelse förra året och som Sverigedemokraterna fortfarande står bakom, följer nedan i relevanta delar.

Del 1. Den övergripande utvecklingen i EU

1. Lämna den överstatliga unionen samt folkomröstning

Sverigedemokraterna anser inte att det är vare sig rätt eller rimligt att EU:s regelverk står över de lagar som stiftas av Sveriges riksdag, det svenska folkets valda företrädare. Det svenska folket har aldrig blivit tillfrågat om detta, utan röstade ja till ett helt annat EU än vad EU framför allt på senare år utvecklats till. Ett totalhavererat Schengen med tillhörande invandring av flyktingar och andra till Sverige talar sitt tydliga språk. EU klarar inte och kommer aldrig att klara den påfrestning detta ger. Med tanke på EU:s eftergifter till Turkiet borde det vara tydligt att det svenska folket så fort som möjligt ska få besvara frågan om man vill kvarstanna i eller lämna den överstatliga unionen. Detta har förstärkt på senare tid med tanke på de sviktande relationerna med Turkiet, och de hot som ges från Ankaras sida.

Sverige var redan innan EU-inträdet 1995 en högteknologisk och framgångsrik välfärdsstat med en stark export samt högkvalitativa produkter och tjänster. Till det hade Sverige även innan EU-inträdet en hög arbetsmoral och ett välorganiserat samhälle. Allt detta lyckades svenskarna skapa utan en överstatlig union vars lagar har företrädare över våra egna. Sveriges riksdag har i många frågor reducerats till ett transportkompani utan ett reellt inflytande över allt fler frågor och politiska områden. Den våg av terrorattacker som sköljde över EU:s medlemsstater under förra året pekar också på vikten av att respektive medlemsstat upprätthåller sina gränser och lag och ordning på sitt eget territorium.

Vi anser att svenskarna bäst bestämmer själva över sin egen framtid och vill därmed att Sverige ska inleda en omförhandling för att göra det möjligt att lämna den överstatliga delen av unionen för att i stället samarbeta på en mellanstatlig nivå. Vi vill se ett samarbete som inkluderar ett gemensamt intresse att samarbeta kring, exempelvis rörande brottbekämpning, miljö eller gränskontroller. När ett sådant alternativ är framförhandlat vill vi ge det svenska folket möjligheten att i en ny folkomröstning ta ställning till Sveriges medverkan i en överstatlig union.

Sverigedemokraterna tycker även att det är viktigt att poängtera de förändringar som det brittiska utträdet kommer att leda till. Sverigedemokraterna välkomnade beslutet om att låta det brittiska folket få avgöra sin egen framtid. Även vikten av att utfallet av omröstningen skulle respekteras lyftes fram av Sverigedemokraterna under denna tid, och att det brittiska folket inte skulle straffas för sitt val genom sanktioner eller dylikt. Efter att det nu verkar vara ett faktum att utträdet sker under 2019 senast är det av stor vikt att de framtida relationerna mellan Sverige och Storbritannien inte försvagas på grund av sårade känslor i Bryssel.

2. Europeiska rådet

Under Europeiska rådets sammanträden under året diskuterades framför allt Storbritanniens eventuella utträde ur unionen och dess eventuella efterverkningar. Sverigedemokraterna välkomnade beslutet om att låta det brittiska folket få avgöra sin egen framtid. Även vikten av att utfallet av omröstningen skulle respekteras lyftes fram av Sverigedemokraterna under denna tid, och att det brittiska folket inte skulle straffas för sitt val genom sanktioner eller dylikt. Efter folkomröstningen fortsatte diskussionerna kring frågan, och även under det skedet tryckte Sverigedemokraterna på att det är viktigt att utfallet respekteras.

Andra frågor under året var flyktigavtalet med Turkiet, vilket Sverigedemokraterna starkt kritiserat. Även krisen i Ukraina och Syrien har diskuterats under året, och även om mycket av det som sägs vid mötena är något som Sverigedemokraterna kan ställa sig bakom så är det fortfarande partiets linje att detta inte ska vara en fråga för EU på någon nivå.

Del 2. Frågor under rådet för allmänna frågor

3. Europa 2020-strategin och den europeiska planeringsterminen

Sverigedemokraterna anser fortfarande att det är dags att EU tar ett steg tillbaka. Även om vi tycker att Europa 2020-målen i sig är sympatiska, finns det anledning att ifrågasätta om det verkligen är så EU ska fungera – med gemensamma mål som omvandlas till en harmoniserad strategi som i sin tur omvandlas till EU:s gemensamma rekommendationer om reformer i medlemsstaterna. Konvergens mellan medlemsstaternas ekonomier och tillväxt kommer nog snarare till genom sund konkurrens mellan medlemsstaterna och marknadstillträde inom unionen, än genom en harmoniserad utbildningspolitik och användningen av strukturfonder. Med tanke på utfallet i folkomröstningen i Storbritannien borde även eurofilerna se ett behov av att förankra sina visioner hos befolkningarna. Även om råden som ges specifikt till Sverige är relevanta är detta något rikets förvaltning mer än väl klarar av själva att analysera.

Som Sverigedemokraterna tidigare i flera år anfört är de nationella reformprogrammen en av de avgörande bitarna för att EU ska kunna utöva inflytande över en medlemsstats finanspolitik. När kommissionen gör analyser av medlemsstaternas ekonomi inom ramen för den europeiska planeringsterminen beaktas inte bara programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken utan också i vilken mån EU:s regler och riktlinjer iakttagits. För att medborgarna och de partier som är EU-skeptiska ska kunna dels ta del av, dels bilda opinion kring hur EU påverkar medlemsstaterna och vilka krav EU bör ställa på en medlemsstat är det av avgörande vikt att regeringens förslag till nationellt reformprogram tillställs riksdagen i en särskild skrivelse.

4. Översyn av EU:s fleråriga budgetram för perioden 2014–2020

Sverigedemokraterna vänder sig synnerligen starkt mot den snedvridning som råder inom unionen där vissa länder står för de finansiella tillgångarna och andra i stort bara får ta emot pengar nästan helt utan motkrav. Trots vår lilla storlek så har Sverige varit den tredje största nettobetälaren till EU mellan 2000 och 2015. Sveriges sammanlagda EU-avgift uppgick 2016 till 31,8 miljarder kronor medan återflödet från EU:s budget endast var 9,7 miljarder kronor 2015. För 2016 väntas återflödet hamna på ett ungefärligt jämförbart resultat. Denna mellanskillnad på tiotals miljarder kronor kommer aldrig de svenska skattebetalarna till del utan används i stället för att finansiera vidare maktförflyttningen och EU:s utvidgning. Sverigedemokraterna kräver att svenska skattebetalares medel ska användas för utveckling av Sverige i stället för Central- och Östeuropa.

Sverigedemokraterna ser med stor oro på att EU, vid sin halvtidsöversyn av den fleråriga budgetramen 2014–2020, inte kan motivera varifrån inkomsterna för de höjda anslagen ska tas. Anledningen för EU att öka budgetanslagen med 12 789 miljoner euro hänvisas till behovet utav ökad finansiering för migration och det rådande säkerhetsläget i Europa.

Sverigedemokraterna motsätter sig att svenska skattebetalare ska bli tvungna att ytterligare bekosta flyktingmottagningen och dess konsekvenser på EU:s medlemsländer.

Sverigedemokraterna ställer sig oförstående till att EU:s och kommissionens direkta oförmåga att hantera budgetmedel aldrig lyfts upp i en större uträkning. En felmarginal på 3,8 procent 2015, 4,4 procent 2014 och 4,5 procent 2013 visar en avsevärt högre felmarginal än EU:s egna krav på 2 procent. Detta visar på en trend med osunda finanser, vilket aldrig bör accepteras. Sverigedemokraterna kräver att regeringen lyfter frågan för att uppnå ett långsiktigt och respektfullt omhändertagande av svenska medborgares ekonomiska medel.

5. Utvidgningsprocessen

Den förhastade och dåligt planerade utvidgningen av EU har sedan länge haft kännbara negativa konsekvenser för svenska folket såsom omfattande social turism, urholkning av den svenska arbetsrätten och lönedumpning. Utvidgningen har orsakat enorma kostnader för Sverige genom att behovet av strukturfondsstöd till de nya medlemmarna ökat. Då unionen utvidgas samtidigt som integrationen och överstatligheten utvecklas och fördjupas påverkas de välskötta länderna oundvikligen av de nya medlemsländernas problem med dåligt skött ekonomi, fattigdom, korruption och organiserad brottslighet. Sverigedemokraterna ser med oro på det faktum att unionen inom en inte alltför avlägsen framtid kan uppta länder som präglas av sinsemellan ouppklarade, allvarliga konflikter relaterade till gränser, handel, namn och etnisk tillhörighet. De nya potentiella medlems- och kandidatländerna riskerar även att ytterligare urholka EU:s gränsskydd då handel med identitetshandlingar och korruption inom poliskårerna är regel snarare än undantag. Om en utvidgningsprocess ska leda till en positiv utveckling i nya potentiella medlemsstater vad gäller genomförandet av reformer måste också EU bli mycket tydligare i sina krav och mer konsekventa vad gäller konditionalitet, alltså att länder uppfyller sina åtaganden innan eftergifter görs från EU:s sida.

Sverigedemokraterna anser därför att regeringen bör använda sitt veto för att stoppa varje inledande av anslutningsförhandlingar till dess att alla inre konflikter är lösta, landet i fråga har uppnått en bnp som inte väsentligt understiger EU:s genomsnitt, landet kan garantera det yttre gränsskyddet och påvisa mätbara framsteg i kampen mot korruption och organiserad brottslighet. Det ska också ställas krav på att landet är en utvecklad demokrati och fungerande rättsstat som respekterar de mänskliga rättigheterna. Dessa krav bör även gälla viseringsfrihet. Innan ett nytt kandidatland godkänns måste Köpenhamnskriterierna i realiteten vara uppfyllda och inte bara vara en papperskonstruktion.

SD ser extra allvarligt på att förhandlingarna med Turkiet nu går vidare genom öppnandet av nya förhandlingskapitel, trots att landet nyligen hr genomgått ett destabiliserande försök till militärkupp som åtföljts av repression från regeringen. Turkiet är ett land som avviker mycket kraftigt från Europa vad gäller den offentliga förvaltningen, demokratisk tradition och rättsstatens principer. Mot bakgrund av hur den turkiska regeringen i närtid agerat mot demonstranter, press, den kurdiska minoriteten och sina grannländer är det tydligt att kommissionen sänkt kraven som ställs på kandidatländer och nu väljer att helt bortse från deras uppenbara brister. Även om EU säger sig ställa samma krav på Turkiet som på andra och har som målsättning att de ska uppfylla dessa krav fram till juni ser vi det som högst osannolikt att detta kommer att bli något annat än tomma löften. Dessutom anser vi att EU inte ställer tillräckliga krav på länder i anslutningsförhandlingar och för att få visumfrihet. Mot bakgrund av detta vill

vi uppmana regeringen att verka för att stoppa alla steg mot ett Turkiskt medlemskap. Vi vill även att regeringen inför ett ensidigt visumtvång gentemot Turkiet.

12. Delegerade akter och genomförandeakter (kommittéförfarande)

Sverigedemokraterna kommer så länge Sverige kvarstår som medlem i den europeiska unionen att motsätta sig alla former av förslag som saknar demokratisk legitimitet och ytterligare förflyttar eller befäster förflyttande av makt från det svenska folket till EU-byråkratin. Vi anser det vara orimligt att medlemsländernas regeringar och inte de nationella parlamenten utser de experter som ingår i kommittéerna vid kommittéförfarandet. Sverige ska driva EU i en utveckling så långt från överstatlighet och mot mellanstatligt samarbete som är möjligt. Lissabonfördraget har gett kommissionen betydande makt på bekostnad av nationalstaterna och därmed de nationella parlamenten som är valda av sitt respektive folk. Mycket av det som kommissionen numera kan besluta om och som göms bakom ”tekniska anpassningar till Lissabonfördraget” är i själva verket betydande överflyttningar av makt till Bryssel. Sverigedemokraterna anser att regeringen ska tillse att dess representanter i Coreper motsätter sig ytterligare utnyttjanden av den delegerade makten. Sådana flagranta överflyttningar av normgivningsmakt ska inte heller ske genom s.k. A-punkter. Varje enskild möjlighet för kommissionen att utnyttja sin möjlighet att anta regler via delegerade akter bör diskuteras enligt den särskilda ordning som föreskrivs i regeringsformen.

Del 3. EU:s förbindelser med omvärlden

13.1 EU:s utrikestjänst

Sverigedemokraterna kan inte ställa sig bakom att den utrikespolitiska kompetensen helt ska förflyttas från nationell nivå till EU:s utrikestjänst. Vi kan instämma i mervärdet i en gemensam EU-linje i viktiga frågor så länge det görs med konsensus mellan medlemsstaterna och varje medlemsstat också fortsatt har en frihet att föra sin egen utrikespolitik i enlighet med sina intressen. Vi ser däremot inte behovet av en särskild utrikestjänst och utrikesrepresentant för EU. Med hänvisning till detta är det vår uppfattning att Europeiska utrikestjänsten bör avvecklas.

13.3 Den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken

Sverigedemokraterna ser med oro på att Europeiska rådet vill driva EU till en alltmer sammanvävd militär organisation. När ett alltmer överstatligt EU beslutar om militära insatser där riksdagens inflytande är begränsat innebär det i praktiken att Sverige är med i en militär allians. Sverigedemokraterna anser det vara tveksamt om denna förändring i svensk utrikespolitik är förankrad hos det svenska folket. Därför menar Sverigedemokraterna att regeringen inom EU ska verka för en linje där säkerhets- och försvarspolitik ska vara ett ansvar för respektive medlemsland, samt motverka en inriktning som går mot en sammanvävd militär organisation. Om samarbete i stora

frågor är nödvändigt ska det ske på mellanstatlig basis. Utöver detta menar vi att det är ett oundgängligt behov för det svenska försvarets framtida utveckling att ha tillgång till en tekniskt välutvecklad försvarsindustri med bred kompetens. En svensk myndighet som upphandlar försvarsmateriel bör använda undantagsregeln i artikel 346 i EUF-fördraget på liknande sätt som andra medlemsländer som har en viktig försvarsindustri. Regeringen bör därför upprätthålla en linje som håller fast vid möjligheten att kunna ta sådana hänsyn om ett medlemslands säkerhetsintressen står på spel. Detta är nödvändigt om vi vill att försörjningstryggheten ska genomsyra försvarsmaterieförsörjningen av vår försvarsmakt.

13.4 EU som aktör i FN

EU:s arbete inom FN regleras av resolution 65/276 av den 11 maj 2011, och resolutionen bygger vidare på resolution 3208 av den 11 oktober 1974 som gav den europeiska ekonomiska gemenskapen observatörsstatus i FN. Resolutionen från 2011 ger EU:s institutioner rätt att föra unionens talan i FN, i stället för representanter från EU:s ordförandeland. 2011 års resolution ger också EU:s institutioner, även då den understryker att EU inte är medlemsstat, långtgående rätt att agera som en sådan. Sverigedemokraterna kan inte ställa sig bakom detta, då partiet ser det som ett steg i utvecklingen mot ett federalistiskt EU som har som slutgiltigt mål att ersätta medlemsstaternas representation i FN. Sverigedemokraterna är av uppfattningen att FN, i och med det viktiga arbete staten Sverige historiskt bidragit med, kommer att gå miste om en betydelsefull röst. EU är inte en stat, och Sverigedemokraterna motsätter sig kraftigt en utveckling mot att fallet blir så.

Sverigedemokraterna anser därför att regeringen bör verka för att EU:s förstärkta rätt att föra talan i FN upphävs alternativt begränsas för att inte inskränka på medlemsstaternas rätt att framföra åsikter i FN.

13.10 Sanktioner mot Turkiet

Sverigedemokraterna anser att riktade sanktioner mot Turkiets ledarskap är ett mer proportionellt och ändamålsenligt sätt att bemöta Turkiets utpressningstaktik. De europeiska länderna har tillsammans ett utmärkt förhandlingsläge med Turkiet, och en tuff linje i kombination med hotet om sanktioner skulle sannolikt få landet att bli mer lyhört. Regeringen bör därför driva att ett första krav på Turkiet blir att landet ratificerar FN:s flyktingkonvention utan geografiska begränsningar och börjar prestera enligt det befintliga, bilaterala återvändandeavtalet med Grekland samt tar kontroll över sina gränser och bekämpar den illegala flyktingsmugglingen på turkisk mark.

13.13 Konsulär beredskap

EU:s alltmer fördjupade samarbete i konsulära frågor har visserligen medfört vissa fördelar. Det är dock värt att komma ihåg att ett av de mest grundläggande kännetecknen för en suverän stat är möjligheten att upprätthålla egna diplomatiska representationer, och den konsulära frågan kan inte isoleras från detta. Det är därför enligt vår mening så att vi bör se konsulära frågor som en fråga där Sveriges och de övriga medlemsstaternas nationella kompetens strikt värnas och där regeringen

motverkar att det konsulära samarbetet går mot en gemensam EU-representation. Vi motsätter oss därför det direktiv som formaliserar det konsulära samarbetet.

14. Den gemensamma handelspolitiken

Vi är positiva till handel och anser att Sverige inom såväl EU som internationella forum, såsom WTO, ska verka för en öppen och fri handel. Vi instämmer även i uppfattningen att ökad handel ger ökad tillväxt som i sin tur skapar bättre ekonomiska förutsättningar för länder och deras medborgare. Liksom tidigare sluter vi även upp bakom uppfattningen att frihandel kan vara en starkt välståndsskapande kraft för såväl fattiga som mer utvecklade länder. Att värna principen om frihandel är därför både ett globalt och ett svenskt intresse. Även andra intressen än rent ekonomiska bör kunna beaktas inom handelspolitiken; vi ska t.ex. kunna ställa motsvarande krav på djuretik på de animaliska produkter vi importerar som på de inhemskt producerade produkterna. Vi ser även vikten av att handelsavtal ska innefatta bl.a. CSR och miljöaspekter där prioriteringen ligger i ett minskat koldioxidläckage. Sverigedemokraterna anser att subventioner, såsom EU:s exportbidrag, som är direkt skadliga för utvecklingsländernas självförsörjningsgrad ska avskaffas.

15.8 Den externa investeringsplanen

Sverigedemokraterna motsätter sig inrättandet av ytterligare investeringsfonder som EFSD eftersom detta kommer att ytterligare expandera EU:s utgifter till tveksam nytta.

16. EU:s bilaterala och regionala förbindelser

Sverigedemokraterna anser att regeringen bör arbeta för ett mellanstatligt samarbete mellan fria självständiga stater samt en renodlad frihandelszon som utvidgas genom frihandelsavtal med utomstående stater i stället för upptagande av ytterligare medlemsstater. Vi anser det vara av stor vikt att EU upprätthåller goda relationer och handelsförbindelser med grannskapet. Vi anser det vidare vara viktigt att värna varje lands rätt till territoriell integritet och suveränitet samt möjlighet att genomföra fria val utan påtryckningar från utomstående parter.

Om associeringsavtal ändå ska tecknas anser vi att kraven måste skärpas. Det räcker inte med ett samarbete efter ett genomfört avtal, utan vi vill se tydligare reformer och uppfyllda krav innan avtal ingås om bl.a. arbete mot korruption och organiserad brottslighet, fungerande rättsstat, fungerande gränskontroller, säkerhet, demokrati och mänskliga rättigheter. Vidare måste det påpekas att stor försiktighet måste iaktas när det gäller beslut om nya stödpaket för särskilt det södra grannskapet, detta eftersom omfattningen av sådana paket riskerar att bli mycket kostnadsdrivande för unionen i ett läge när många medlemsländer redan befinner sig i ekonomisk kris. Sveriges linje i frågan bör därför vara att ytterligare avtal om närmare associering inte är tvingande på EU-nivå utan överläts till sådana medlemsstater som anser sig ha kapacitet för detta.

16.3.1 Ryssland

Det är tydligt att Rysslands agerande strider mot internationell rätt och avtal och kränker Ukrainas territoriella integritet både vad gäller agerandet på Krim och i de östliga delarna i Ukraina. Det kan nu inte råda några tvivel om att Ryssland på många olika sätt stöder separatistgrupper och även är direkt militärt involverat i landet. Utifrån vår principiella utgångspunkt att värna alla staters suveränitet, självbestämmande och territoriella integritet är vi kritiska till den överstatliga inriktningen inom EU, och med samma utgångspunkt är vi naturligtvis ännu mer kritiska till Rysslands stormaktsfasoner som dessutom utgör ett säkerhetspolitiskt hot i vårt närområde. Sverigedemokraterna ställer sig positiva till EU:s starka reaktion mot Rysslands agerande på Krim och i östra Ukraina. Sverigedemokraterna ställde sig bakom att avbryta förhandlingarna om det nya samarbetsavtalet med Ryssland och avtalet om förhandlingsprocessen om viseringsfrihet, och partiet stöder ett fortsatt fryst förhandlingsläge.

Sverigedemokraterna anser liksom regeringen att ämnen som mänskliga rättigheter och demokrati fortsatt bör ha en framträdande ställning då samtal förs mellan EU och Ryssland. Sverigedemokraterna står bakom det paket av sanktioner som EU infört mot Ryssland hittills och välkomnar utvidgningen som skett under året, och partiet står öppet för ytterligare utvidgningar och anser att Sverige inom EU ska ställa sig bakom sådana om det skulle visa sig nödvändigt. Det är viktigt att Sverige står fast när andra EU-länder börjar vackla i frågan om sanktioner gentemot Ryssland. För att sanktionerna ska ge största möjliga effekt uppmanar Sverigedemokraterna även regeringen att i EU arbeta för en tydlig utvärdering och uppföljning av sanktionernas effekter och eventuella tillkortakommanden.

16.5.2 Fredsprocessen i Mellanöstern

Sverigedemokraterna anser att målet med EU:s Mellanösternpolitik bör vara en varaktig fred där båda parter kan leva i fred och säkerhet. Sverigedemokraterna ser det som omöjligt att Hamas kan bli en del av en sådan långsiktig lösning. Hamas är en terrororganisation som vill förinta staten Israel och det judiska folket, som sedan 2005 har skjutit över 11 000 raketer mot Israel. Under året har även en ny och mycket oroande förskjutning i terrortaktik skett: i stället för att föra in vapen och bomber uppmanar Hamas palestinierna att begå enskilda knivattacker mot israeler. Förutom den fysiska faran är detta en form av psykologisk krigföring ägnad att göra livet för civila israeler så svårt som möjligt. Inget folk ska behöva acceptera att leva under sådana förhållanden, och Sverigedemokraterna efterlyser här ett mycket starkare ställningstagande från EU. Sverigedemokraterna anser att Sverige inom EU ska verka för att en regeringsbildning där Hamas ingår inte ska anses vara legitim. Sverigedemokraternas förtroende för al-Fatah och den palestinska myndigheten (PA) är lågt, då de bidrar till att sprida antisemitisk propaganda, uppvigling till våldsbrott och avlönar terrorister och mördare, och krav bör ställas för att myndigheten ska erhålla stöd från EU som anförts tidigare i fråga om bistånd. Sverigedemokraterna anser vidare att Sverige inom EU bör verka för att EU-institutionerna inte går vidare med genomförandet av märkning av produkter från israeliska bosättningar. Vi anser att detta inte för fredsprocessen framåt utan snarare missgynnar många människor från Palestina som tjänar sitt uppehälle på att arbeta på industrier i dessa områden.

16.5.1 och 16.5.4 Syrien och Irak

De fruktansvärda inbördeskrigen i Syrien och Irak har varit särskilt förödande för minoriteter och i synnerhet ländernas kristna sådana. I och med IS härjningar har situationen förvärrats ytterligare, och efter att den kristna befolkningen dödat eller fördrivits från sina hem har man påbörjat ett folkmord och en förintelse av det oersättliga kristna och förhistoriska kulturarvet. Från att 2003 ha funnits ca 1,2 miljoner kristna bara i Irak, uppskattas nu antalet ha sjunkit till 150 000–400 000. Förenta nationernas expert på minoritetsfrågor betecknar utvecklingen för områdets minoriteter som förödande och oåterkallelig. Både det europeiska parlamentet och den amerikanska senaten erkände nyligen händelserna i området som folkmord, vilket vi välkomnar. Irak är en problematisk statsbildning då landet innefattar ett flertal religiösa och etniska minoriteter som visar på uppenbara svårigheter att samexistera fredligt. Nineveslätten var historiskt en del av det assyriska kungariket, och kristna och andra minoriteter har under lång tid utgjort en majoritet i området. Dessa grupper kräver att området ska få långtgående autonomi inom den irakiska statsbildningen.

Kurderna har länge haft en varierande men betydande grad av självstyre inom Irak. I dagens instabila situation har kurderna uppvisat förmåga att försvara de områden som de anser tillhör dem. Kurderna har, jämfört med andra minoriteter i området, visat stor vilja till demokratisk utveckling. Kurderna har även visat ett engagemang för MR då de gett skydd åt andra minoriteter som drabbats av IS framfart. Sverigedemokraterna stöder utökad autonomi och självständighet för såväl kurder som kristna.

Vi ser därför mycket allvarligt på att EU i praktiken gjort sig beroende av Turkiet för att hantera flyktingfrågan, samtidigt som Turkiet använder sin militär för att förhindra utökad kurdisk autonomi i Syrien. Beslut i sådana frågor måste dock fattas efter noggrant övervägande för att förhindra att nya konflikter uppstår. Sverigedemokraterna anser därför att regeringen i EU bör verka för att uppmärksamma de humanitära och kulturella värden som håller på att gå förlorade i inbördeskrigen i Syrien och Irak samt visa sitt tydliga stöd för de kristna och andra utsatta minoriteter i området. Vidare bör regeringen i EU verka för att öka de humanitära insatserna i konfliktområdena, och vi välkomnar att så i viss mån skett även om skalan fortfarande är otillräcklig. Eftersom behoven är närmast gränslösa är det också viktigt att pengarna används så effektivt som möjligt.

Regeringen bör i EU även verka för att en långsiktig, konstitutionell lösning utarbetas, som i praktiken tar hänsyn till, skyddar och bevarar områdets religiösa och kulturella minoriteter, för att det skapas ett område för kristna på Nineveslätten med egen autonomi och för en långsiktig hållbar lösning som tar hänsyn till kurdernas anspråk på utökat självstyre.

Särskilt om viseringsfrihet

Sverigedemokraterna är av åsikten att viseringsfrihet endast ska ges medborgare i länder där alla inre konflikter är lösta, som har en godtagbar ekonomisk standard och där landet kan garantera det yttre gränsskyddet och påvisa mätbara framsteg i kampen mot korruption och organiserad brottslighet och terrorism. Det ska också ställas krav på att landet är en utvecklad demokrati och fungerande rättsstat som respekterar de mänskliga rättigheterna. Vi ser fallet med Turkiet som ett tydligt exempel på att EU på grund av andra intressen troligen kommer att se genom fingrarna på att nödvändiga krav inte är uppfyllda och ställer oss mycket kritiska till EU:s hantering av visumlättnader och

viseringsfrihet generellt. Ett land som Colombia med stora problem med fattigdom, inre konflikter och brist på demokrati har också nyligen beviljats visumfrihet, vilket vi anser vara problematiskt. Regeringen bör även verka för att kravet på visering för resande från Balkan återupprättas respektive behålls.

Principiellt ser Sverigedemokraterna positivt på att medborgare från länder i EU:s närområde reser till EU för att studera eller fylla luckor i arbetsmarknaden som inte på annat sätt går att fylla. Dessa personers erfarenheter i Europa kan också ha väldigt positiv inverkan på vederbörandes hemländer efter att de återvänt. Dessa i och för sig lovvärda syften motiverar dock inte en generell viseringsfrihet då de som studerar och har jobb sällan får problem att få visum. Regeringen bör därför verka för att visum och underlättande för att få visum även i framtiden bör tilldelas efter individuella skäl så länge landet i fråga inte uppfyller ovanstående krav.

Del 4. Ekonomiska och finansiella frågor

17.1.3 Makrofinansiellt stöd till länder utanför EU

Sverigedemokraterna är starkt kritiska till det makrofinansiella stödet från EU till Tunisien på 500 miljoner, Jordanien på 200 miljoner och sedan tidigare Ukraina på 1,8 miljarder euro. EU bör inte engagera sig som bidragsgivare och högrisklångivare till länder som inte är medlemmar och än mindre länder som tydligt har visat sig vara inkapabla att hantera sina egna statliga finanser. Sverigedemokraterna anser därmed att kommande planerade utbetalningar till utomstående länder ska dras in och återföras till medlemsstaternas medborgare. Utöver detta vill vi framhäva vikten av att i framtiden låta medlemsländerna enskilt bestämma om de är beredda att erbjuda lån och stöd till krisande ekonomier.

19. Skatter

OECD är en internationell organisation som bl.a. bedriver ett kontinuerligt arbete för att utveckla ramverk och avtal för samordning mellan länder inom beskattning. En av de största insatserna har organisationen gjort när det gäller hanteringen av och innehållet i bilaterala skatteavtal, genom utvecklandet av det internationella modellavtalet. På senare år har OECD byggt ett omfattande ramverk mot skatteundandragande och vinstförflyttning på bolagsskatteområdet, det omhuldade s.k. BEPS-projektet. Syftet med det senare är att skapa en global samsyn om väsentliga åtgärder mot BEPS och implementera detta genom att lansera ett multilateralt skatteavtal. Vi anser att detta är den bästa vägen att gå för att komma åt de allvarliga konsekvenser som blivit resultatet av den snabbt utvecklade globaliseringen, där framför allt globala företag som opererar i många länder genom olika skatteupplägg ser till att endast behöva betala skatt i jurisdiktionerna med lägst bolagsskatt, eller ingen bolagsskatt alls. Det är väsentligt att detta arbete görs i så stor och bred internationell samsyn som möjligt, för att det ska lyckas.

Parallellt med detta har EU aktivt bedrivit processer för att åstadkomma förändring inom samma fält, inte minst i fråga om att få bukt med problemen gällande skatteflykt i olika former.

Sverigedemokraterna arbetar aktivt för att utveckla internationellt samarbete för att komma till rätta med dessa problem, eftersom stabila skatteintäkter är en förutsättning för trygghet och välfärd i Sverige. Den springande punkten här är huruvida EU avviker eller harmoniseras med övriga länder globalt. Därför välkomnar också Sverigedemokraterna de insatser EU vidtar för att implementera OECD:s ramverk för dessa ändamål, enligt OECD:s riktlinjer utan annat än triviala avvikelser. Detta gäller inom flera områden, t ex:

- företagens inkomstbeskattning och bolagsskattebasen
- rapporteringskrav, dubbelbeskattning och instrument mellan länder
- penningtvätt.

När det gäller arbetet mot skatteflykt, finns det också arrangemang inom mervärdesskatteområdet som det är viktigt att hantera.

Gemensam bolagsskattebas

Det är positivt att regelverken gällande bolagsskattebasen i huvudsak riktar in sig på de större bolagskoncernerna med en global omsättning om 750 miljoner euro och att regelverken ska vara frivilliga för mindre bolag. I den mån syftet med bolagsskattebasen är att minska skatteundandragande är detta en god avsikt. Sverigedemokraterna har en försiktigt avvaktande hållning till utformningen av regelverket och ifrågasätter vad det verkliga syftet med detta är.

I syftesdeklarationen när ärendet hanterades 2011 anförde EU-kommissionen: Den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen är en skattepolitisk åtgärd som ska förenkla skattereglerna, minska kostnaderna för att följa reglerna och undanröja skattehindren för företag som bedriver verksamhet över gränserna. Den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen avses vidare ge en nystart för den inre marknaden och flaggskeppsinitiativet för industripolitik i Europa 2020-strategin och bidra till att genomföra de breda målen i unionens industripolitik enligt Europa 2020-strategin.

I syftesdeklarationen med bolagsskattebasen vid hanteringen av frågan under 2016 anförde EU-kommissionen: Ett viktigt syfte med förslaget är att öka rättvisan i skattesystemet genom att hantera några av grundorsakerna till skatteflykt bland företag. Det är intressant att se hur motiveringen till förslaget är helt olika från en tid till en annan. 2011 låg fokus på den inre marknaden, 2016 var det i stället skatteflykt.

Sverigedemokraterna är mycket kritiska till om avsikten egentligen skulle visa sig vara att använda arbetet med CCCTB för att ge EU egen beskattningsrätt.

Nationell suveränitet i skattepolitiken

De internationella avtalen är positiva, men Sverigedemokraterna vill höja ett varningens finger och hålla ett vakande öga på de nu pågående förändringsprocesserna. I samband med implementering av direktiv och regelverk som EU återkommande lägger förslag om, finns också en risk att vi indirekt skapar överstatliga strukturer som i förlängningen innebär att beskattningsrätten flyttas över till EU-nivå helt och hållet. Redan i dag kan vi se hur EU har instiftat skattedirektiv på flertalet områden. Dessa direktiv begränsar Sverige från att fritt kunna utforma vår egen skattepolitik som är anpassad efter våra förhållanden, kulturella förtecken och inte minst vår nations ekonomiska situation, vilken förändras över tid. Risken är att EU:s skattedirektiv och ett successivt överflyttande av makt över skattepolitiken också blir en tvångströja på Sverige som

smiter åt allt hårdare. I vissa tidsperioder kan det innebära mycket stora problem för Sverige. Därför är Sverigedemokraterna emot den överstatliga inriktningen.

Europeiska unionen har vuxit ordentligt sedan 1995 och folkomröstningen som Sverige röstade ja till. Många områden har inlemmats och innebär ytterligare offentliga kostnader för EU-apparaten. EU vill nu göra så mycket att pengarna inte räcker. Därför anser de styrande inom EU att EU måste skaffa sig mer pengar för att kunna göra det man har ambition att göra. För att finansiera detta väntas antingen en högre EU-avgift för medlemsländerna eller ett nytt system för beskattning. Parallellt med de juridiska skattedirektiven som begränsar friheten diskuteras därför allt oftare begreppet ”egna medel” i samband med olika arrangemang i EU. Detta är en idé som i förlängningen avser att introducera en EU-skatt, och vi motsätter oss detta med skärpa.

Vi ser tydliga tecken på att utvecklingen går i den, av oss, befarade riktningen. Vi har, så här långt, haft en bred enighet i skatteutskottet om att en sådan utveckling ej är acceptabel och att Sveriges hållning bör vara att inte gå med på en utveckling i riktning mot en egen beskattningsrätt för EU. Vi vill därför se en skärpt svensk hållning gentemot EU i denna fråga.

Mervärdesskattedirektivet

EU-kommissionen bedriver ett projekt inom unionen som avser att vidareutveckla ramverket för mervärdesbeskattning. Redan i dag finns det s.k. ”mervärdesskattedirektivet” i vilket en rad unionsgemensamma regler för t.ex. undantag av mervärdesbeskattning finns deklarerade. Med utgångspunkt från detta direktiv har EU-kommissionen utträttat en handlingsplan för gemensam mervärdesskatt inom EU, och man har presenterat två alternativ när det gäller framtiden:

Fortsätta på den inslagna vägen och vidareutveckla ”mervärdesskattedirektivets” omfattning i form av nya regleringar av beskattningen för alla medlemsländerna. Medlemsländerna får bistå med sina åsikter i frågan, men EU-kommissionen fattar besluten.

I stället gå motsatt riktning och börja erbjuda medlemsländerna en något större frihet att själva utforma sin mervärdesskatt, vad gäller reducerade momssatser och undantagsregler.

Sverigedemokraterna är kritiska till mervärdesskattedirektivets regleringar av svensk beskattning, och vill därför stödja det andra alternativet för mervärdesskattedirektivet. Detta skulle bidra till att ge Sverige en ökad frihet och självbestämmande i mervärdesbeskattningen.

20. EU:s budget

EU:s budget är ett problem i sig, och hur den sätts och hur skattemedel från de olika medlemsstaterna behandlas av kommissionen m.fl. visar på vikten av att EU:s ekonomiska medel minskas så länge Sverige fortfarande är medlem.

Sverigedemokraterna vänder sig synnerligen starkt mot den snedvridning som råder inom unionen där vissa länder står för de finansiella tillgångarna och andra i stort sett bara får ta emot pengar nästan helt utan motkrav. Sveriges EU-avgift uppgick 2015 till 44,2 miljarder kronor, och återflödet från EU:s budget uppgick till endast 9,7 miljarder kronor för samma år. För 2017 väntas återflödet hamna på ett något lägre resultat. Denna mellanskillnad på tiotals miljarder kronor kommer aldrig de svenska

skattebetalarna till del, och det är en mellanskillnad som i takt med maktförflyttningen och EU:s utvidgning ständigt ökar i stället för att som många skulle önska minskar. Vi vill därför att regeringen inom EU ständigt ska verka för att hålla onödiga kostnader nere.

21. Skydd av EU:s finansiella intressen

Sverigedemokraterna tycker att det är intressant att EU:s och kommissionens direkta oförmåga att hantera budgetmedel aldrig lyfts upp i en större uträkning än vad som är fallet. År efter år återfinns felmarginaler som aldrig accepterats på svensk nivå. Detta tillåts fortsätta och säger mer än något annat hur stort misslyckande det europeiska samarbetet egentligen är.

Del 5. Rättsliga och inrikes frågor

24.1.7 Schengenfrågor inklusive gränskontroll

Förslag om europeisk gräns- och kustbevakning. Sverigedemokraterna förstår de motiv som föranlett den nya förordningen om en europeisk gräns- och kustbevakning. Dock anser vi att kontrollen av det egna territoriet är och bör förbli en nationell uppgift. Gränskontroller är ett viktigt verktyg för att hävda territoriell integritet, upprätthålla lag och ordning och skydda den nationella säkerheten. Vi anser att förslaget inkräktar på medlemsstaternas rätt att kontrollera och upprätthålla sina gränser. Enligt vår mening kan målen för de föreslagna åtgärderna bättre nås på nationell nivå, och vi anser därför att förslagen i sin helhet strider mot subsidiaritetsprincipen.

25. Gemensamt europeiskt asylsystem

Sverigedemokraternas utgångspunkt är att Sverige liksom andra EU-länder ska vara självständiga och oberoende i utformningen av sin invandringspolitik. Mot bakgrund av att EU-institutioners passivitet redan har lett till katastrofala konsekvenser för Sverige men även för andra EU-medlemmar ska regeringen verka för att avbryta förhandlingarna om det gemensamma europeiska asylsystemet som innebär att styrningen på området migration och invandring lämnas över till EU-strukturer i en ännu högre utsträckning än i dagsläget. Vi anser att svenska folket genom sina representanter ska kunna bestämma vilka som kommer till Sverige och på vilka villkor.

Omfördelningsmekanismen som är grundbulten i det gemensamma asylsystemet har bevisligen inte fungerat. Sveriges önskemål om att använda sig av en del av Ungerns kvot och lätta på sin börda har inte fått gehör. Med Sverigedemokraternas politik kommer endast de som kommer direkt från ett krigsområde att omfattas av asylrätten, och därför finns det ingen anledning för Sverige att delta i utbyggnaden av det gemensamma systemet i fortsättningen.

I stället för att utforma en gemensam asylpolitik som gång på gång visat sig ha misslyckats anser vi att varje EU-land ska bidra med humanitära medel till krisens närområde. I stället för påtvingade kvotssystem på EU-nivå finns redan möjligheten för varje land att utforma bilaterala avtal med FN om att ta emot kvotflyktingar via

UNHCR:s vidarebosättningsprogram. Detta riktar sig till de mest utsatta direkt i krisens närområde. Då har varje land möjlighet att bidra utifrån sina egna förutsättningar. Det är uppenbart att unionens senaste strategi och avtal med Turkiet saknar grund i beprövad erfarenhet och bygger på önsketänkande. Strategin för att hantera migrationsströmmen bygger på att Turkiet är en tillförlitlig avtalspart, något vi ser som ett mycket osäkert antagande. Turkiets ingångsvärde i processen ser ut att vara att skaffa sig medel för utpressning mot Europa, för att på så sätt utverka fördelar och få en s.k. ”gräddfil” in i unionen. Därför bör regeringen verka för att avtalet tidigast möjligt sägs upp.

25.5 Återvändande och migrationsströmmar

Sverigedemokraterna anser att EU har en stark förhandlingsposition för att förhandla fram återtagandeaftal med tredjeländer. Trots detta görs det ytterst lite på det området. Sverige och EU har stora problem med att exempelvis återföra marockanska, afghanska och algeriska medborgare till deras respektive hemländer. Sverigedemokraternas utgångspunkt är att varje land ska ta hand om sina medborgare.

Därför vill SD att regeringen verkar för att intensifiera förhandlingarna och agerar mer offensivt i frågan. EU bör använda sanktioner riktade mot handel och bistånd som påtryckningsmedel. Länder som vägrar att ta tillbaka sina medborgare kan inte vara bidragsmottagare från EU. Ett annat område som SD vill att regeringen tittar på är att använda individuella sanktioner mot styrande skikt i de aktuella länderna.

26.3 Ramprogram för EU:s byrå för grundläggande rättigheter

Sverigedemokraterna anser att något av temaområdena borde utvidgas till att omfatta uppföljning av och arbete mot religiös extremism. Vidare borde framgå uttryckligen att arbete mot hedersrelaterat våld ingår i de temaområden som finns i förslaget. Härutöver delar vi i allt väsentligt bedömningen från rådets rättstjänst och menar, i likhet med flera andra medlemsstater, att det föreligger en juridisk problematik som bör utredas ytterligare innan frågan om polisiärt samarbete implementeras i FRA:s ramprogram.

Del 6. Sysselsättning och socialpolitik, hälso- och sjukvård

28.4 Ändringar i carcinogen- och mutagendirektivet

Då Sverigedemokraterna ser arbetsmiljöfrågor som en nationell fråga så anser vi att ett gemensamt EU-direktiv kommer att försäkra skyddet för svenska arbetare då man måste anpassa sig efter länder som har betydligt sämre arbetsmiljölagar än Sverige. Vi anser även att införandet av gränsvärden och miniminivåer gällande vissa ämnen som i dag är förbjudna i Sverige öppnar upp för att man kan använda dem igen. Sverigedemokraterna vänder sig mot att kommissionen vill påverka det nationella självbestämmandet inom området. Vi ser detta som ett led i att man från EU vill inkräkta mer på Sveriges nationella självbestämmande gällande arbetsmiljöfrågor.

29.1.3 Tillgänglighetsdirektivet

Det är förvisso positivt att andra länder också arbetar med att förbättra tillgängligheten. Vi anser dock att det ska vara upp till respektive medlemsstat att välja vilka egna regler, lagar och förslag på praktiska lösningar som man vill genomföra för att kunna uppnå målen om ökad tillgänglighet.

Att EU har mål för tillgänglighet generellt sett är vi inte negativa till, men däremot så anser vi att det inte ska vara upp till EU att ställa specifika krav på hur man ska uppnå dessa mål i medlemsländerna; det ska helt vara upp till respektive medlemsland att själv avgöra.

30. Hälsofrågor

Vad gäller hälso- och sjukvårdsfrågor så är det vår mening att de helt ska vara nationell kompetens; dvs. det ska vara upp till varje medlemsstat att själva besluta om hur de vill organisera sin hälso- och sjukvård. Detta är ett område där mer makt inte ska flyttas över till EU från medlemsstaterna.

Det kan dock förvisso finnas ett fåtal frågor som det kan finnas viss nytta med att samarbeta om över gränserna som t.ex. antibiotikafrågor och antimikrobiell resistens. Dessa problem begränsar sig dock inte bara till EU-länderna, utan lösningar på problemen måste sökas inom andra multi- och/eller bilaterala organisationer och sammanhang. Även om ändamålet är gott får EU:s förslag på detta område inte bli ytterligare ett sätt för EU att tillskansa sig ytterligare befogenheter på medlemsstaternas bekostnad.

Del 7. Konkurrenskraftsfrågor

31. Den inre marknadens utveckling

Sverigedemokraterna ser positivt på en stark och konkurrenskraftig inre marknad genom handel med varor och tjänster. Vi vill dock belysa vikten av en generell marknads- och behovsanpassning samt likvärdiga arbetsvillkor och kvalitets- och säkerhetsaspekter; dessutom bör det finnas vissa generella undantag. Vi vill kraftigt poängtera vikten av att åtgärder ska resultera i reell tillväxt och konkurrenskraft samt att sysselsättningsåtgärder inte är någon form av kostnadsdrivande socioekonomiska projekt.

Sverigedemokraterna ser att den inre marknaden spelar en stor roll för tillväxt och sysselsättning. Vi anser dock att dess strukturreformer och tillväxtfrämjande åtgärder inte får vara kostnadsdrivande och därmed få negativa budgetära konsekvenser på EU-nivå eller nationell nivå. Vi ser en uppenbar problembild med extremt dyra investeringar samt med vilka som ska bekosta utbyggnaden gällande en total gränsöverskridande energimarknad. Vidare beskrivs konsumentnyttan i alltför generella termer för att kunna vara direkt överförbar till alla medlemsstater.

34. Näringspolitik

Sverigedemokraterna ser likaväl som regeringen vikten av en stark europeisk konkurrenskraft men sedan går åsikterna isär. Vi väljer att konkretisera de mekanismer,

delar, sektorer och områden som faktiskt kraftigt berör konkurrenskraften i Europa i stället för att som regeringen lyfta upp ord som samordning, arbeta för investeringar, hållbar ekonomi, goda ramvillkor, fördjupad inre marknad m.m. Vi menar att fokus ska ligga på vilka åtgärder som har tagits eller ska tas och vilka positiva eller negativa effekter det innebär för den globala konkurrensen. Vi ser att vissa medlemsländer tar ett stort ekonomiskt ansvar men till följd av rådande situation i Europa gällande bl.a. bil- och stålindustri, energi och flyktingströmmar samt ständigt ökande EU-utgifter för vissa länder, så kan situationen ändras väldigt snabbt. Sverigedemokraterna menar att alla kostnadsdrivande mekanismer måste upphöra och revideras. De olika industrisektorernas konkurrenskraft måste utvärderas gällande den europeiska energisituationen. Tillgång till arbetskraft genom snedvridande stödsystem behöver ses över.

35.1 Konsumentprodukters säkerhet

Kommissionen presenterade i maj ett förslag till en ny förordning om konsumentskyddssamarbete som ska ersätta den nuvarande förordningen (se fakta-PM 2015/16:FPM100). Förordningen reglerar villkoren för när och hur nationella tillsynsmyndigheter ska samarbeta med varandra vid gränsöverskridande överträdelser av konsumentskyddslagstiftningen. Syftet med förslaget är att åtgärda brister när det gäller effektiviteten i samarbetet och att stärka tillsynsmyndigheternas utrednings- och tillsynsbefogenheter. Regeringen anser att utvecklingen på konsumentmarknaderna, framför allt den ökade digitaliseringen, föranleder åtgärder som både effektiviserar och stärker tillsynen av konsumentskyddslagstiftningen inom EU. Regeringen anser att det behövs skärpta utrednings- och tillsynsbefogenheter för myndigheterna, men att vissa av de föreslagna befogenheterna, t.ex. att blockera och stänga webbsidor, är för långtgående och inte proportionerliga med hänsyn till syftet att säkerställa ett högt konsumentskydd. Information lämnades till civilutskottet i juni, överläggning ägde rum med civilutskottet och konstitutionsutskottet i oktober och samråd hölls med EU-nämnden i november. Sverigedemokraterna står bakom utökad ursprungsmärkning och anser att regeringen bör verka för det inom EU samt konsumentskydd vid fall då det erbjuder högre skyddsgrad än det nationella.

37.1 En europeisk rymdstrategi

Sverigedemokraterna ser värdet i en utvecklad rymdverksamhet: i dagsläget är samhället beroende av satelliter för stora delar av informationsspridningen i världen, för forskningen om såväl rymden som jorden och för övervakning av både klimat, natur och gränser. Vi anser dock att den europeiska rymdsatsningen fortsatt bör drivas som ett mellanstatligt samarbete och vänder oss mot ett införlivande av Esa i EU.

38. Sammanhållningspolitiken

Den s.k. sammanhållningspolitiken är något Sverigedemokraterna kritiserat hårt och är något som Sverige ej bör delta i. Vidare är de fonder som finansierar området något som Sverigedemokraterna anser omedelbart borde avskaffas.

Del 8. Transport, telekom och energi

39.1.1 Transeuropeiska transportnät

Sverigedemokraterna inser vikten av ett välfungerande transportnät såväl inom landet som utomlands. Däremot ställer vi oss skeptiska till införandet av ERTMS. Vi anser inte att Sverige ska gå i bränschen när det gäller implementerandet av signalsystemet, och i de fall vi inför det ska det vara motiverat av att berörda linjer behöver det, såsom Öresundsförbindelsen. Att som i dag verka för ett rikstäckande införande anser vi inte vara ekonomiskt försvarbart, då det tar enorma resurser i anspråk samtidigt som det försämrar kapaciteten på befintligt nät.

39.2.3 Yrkeskvalifikationer inom inlandssjöfarten

Inlandssjöfarten skiljer sig vida mellan EU:s medlemsländer. För Sveriges del är det ett begränsat antal leder som är aktuella för inlandssjöfart, främst Väneren och Mälaren, medan det i många europeiska länder handlar om en större användning av vattendrag. Detta, tillsammans med de skiftande geologiska förutsättningarna länderna emellan, gör att Sverigedemokraterna anser det vara olämpligt med samma yrkeskvalifikationer över ett så pass heterogent område som EU.

40.2 Beslut om användning av frekvensbandet 470–790 MHz

Frekvensbanden som lämpar sig för trådlös kommunikation är en begränsad resurs och i många fall av yttersta vikt för länders säkerhet och infrastruktur. I Sveriges fall har den senaste debatten kring användandet av 700-megahertzbandet påvisat behovet av självstyre gällande frekvenstilldelningen. Sverigedemokraterna anser att så pass viktiga frågor som frekvenstilldelning mycket väl kan samordnas med andra länder, men att länder i slutändan måste vara suveräna i frågan om vilka frekvensspann man vill upplåta till frågor rörande säkerhet. Därför motsäger sig Sverigedemokraterna förslag som flyttar makten om frekvenstilldelning till EU.

40.7 Organet för regleringsmyndigheter – Berec

Sverigedemokraterna motsäger sig generellt skapandet av nya myndigheter och utökande av EU:s makt. I fallet med Berec anser vi dessutom att myndigheten är onödig och delar regeringens ståndpunkt att förslaget strider mot proportionalitetsprincipen.

40.8 Förordning om finansiering av offentlig wifi

Wifi på allmänna platser är generellt sett bra. Däremot ser Sverigedemokraterna ingen anledning till att EU ska bestämma om det, eller att detta måste skötas på ett sätt beslutat i Bryssel. Vi anser att det bör vara upp till enskilda stater och helst enskilda kommuner om man väljer att lägga skattepengar på likartade projekt.

41. Energi

Vi sverigedemokrater ser positivt på samarbete länder emellan gällande energi och klimatfrågor. Vi ser dock ett antal otydligheter och brister på realistiska åtaganden gällande en gemensam europeisk energiunion och flera av de förslag som kommissionen presenterat i det s.k. vinterpaketet. Genom vinterpaketet vill kommissionen införa ytterligare lagstiftning för att stärka energiunionen. Kommissionen hävdar att detta ska minska den administrativa bördan, men vi vill hävda motsatsen med hänvisning till EU:s ständigt generella kostnadsdrivande projekt. Förslaget till förordning om styrningen av energiunionen berör över 50 insatser på energiområdet genom lagstiftande åtgärder för att alla medlemsstater ska bidra. Vi menar att Sverige inte behöver mer tvingande lagstiftningsåtgärder då svensk elproduktion i stort sett är fri ifrån utsläpp av koldioxid. Vi vill i stället särskilt lyfta fram betydelsen och vikten av globalt minskat koldioxidläckage och europeisk konkurrenskraft i framtida förhandlingar. Dessutom efterlyser vi en kostnadsanalys gällande investeringar i infrastruktur, förnybar energi och subventioner samt fördelning av europeiska fondmedel.

Vi anser att försörjningstryggheten är av största vikt och att det i första hand ligger i nationernas intresse att säkra sin egen elproduktion och diversifiering. Vi inser även betydelsen av att minska importen av energi ifrån politiskt instabila stater. Försörjningstrygghet handlar också om att göra realistiska prioriteringar gällande de olika energislagen. Vi ser det som orealistiskt att avveckla kärnkraften och samtidigt vilja avstå ifrån fossila energislagen och ersätta detta med förnybara, intermittenta energislagen. När det gäller förslagen om energieffektivisering vill vi anföra följande. Vi ställer oss frågande till kostnadsdrivande lösningar till liten eller ingen miljönytta alls och är övergripande kritiska till EU:s negativa inflytande på svensk energi- och miljöpolitik. Medlemsländernas olikheter bör återspeglas på ett bättre och mer realistiskt sätt, och målen bör sättas därefter.

Vi har tidigare belyst problematiken för svensk räkning med att sätta konkreta energieffektiviseringsmål i procent, då bl.a. svensk byggstandard är av hög kvalitet och vårt klimat skiljer sig ifrån övriga Europa. Sammantaget resulterar detta i att energieffektiviseringskostnaderna ökar oproportionerligt. Vi anser att det är angeläget att EU:s mål för energieffektivisering kan nås på ett så kostnadseffektivt sätt som möjligt. För att detta ska kunna ske behöver det möjliggöras för medlemsstaterna att själva utforma styrmedel, detaljregler och konkreta åtgärder för att bidra till EU:s måluppfyllelse. En detaljstyrning från EU-nivå som inte tillåter lösningar som är anpassade till nationella, regionala och lokala förhållanden till gagn för en kostnadseffektiv måluppfyllelse bör därför inte accepteras.

Vi är även starkt kritiska till kommissionens förslag till krav på att medlemsstaterna ska öppna sina stödsystem för förnybar elproduktion i andra medlemsstater med minst en viss angiven andel av den kapacitet för förnybar elproduktion som nyligen mottagit stöd.

Del 9. Jordbruk, fiske och livsmedel

42. EU:s gemensamma jordbrukspolitik

Sveriges jordbruk är världsunikt med hög djurvälstånd, låg antibiotikaanvändning och en miljövänlig livsmedelsproduktion. Vi i Sverigedemokraterna motsätter oss inte frihandel, men anser att det är en viktig princip att vi i så hög grad som möjligt behåller kontrollen över vår egen livsmedelsproduktion. Det är när maten produceras i Sverige som vi har som allra bäst insyn i produktionsförhållandena. Man bör också ifrågasätta orimligt långa transporter som kan bli resultatet av import.

Sverige har av tradition höga ambitioner vad gäller miljövänlig produktion och djurskydd, vilket vi ställer oss bakom. Men om inte svenska lantbrukare har rimliga villkor för att bedriva sin verksamhet kommer produktionen att flytta till länder med lägre ambitioner, vilket innebär högre miljöbelastning och sämre djurskydd. All myndighetsutövning och politik ska utgå från att vi ska gynna konkurrenskraft, tillväxt och aktivt brukande av mark i Sverige.

Sverige har, åtminstone regionalt, utmärkta geografiska förutsättningar för jordbruk med bördiga jordar, mycket ljus under odlingssäsongen och god vattentillgång. Vi har också mycket kompetenta och hårt arbetande lantbrukare. Därför är det oacceptabelt att den s.k. självförsörjningsgraden, alltså värdet av våra producerade livsmedel som andel av vad vi konsumerar, nu har sjunkit under 50 procent.

Dagens jordbrukspolitik i Sverige är ett av de viktiga beslutsområden som är överfört till EU. Vi anser att den gemensamma jordbrukspolitiken har karaktären av en federalistisk icke ändamålsenlig övergripande lösning som inte är anpassad till svenska förhållanden. Ett avskaffande av den gemensamma jordbrukspolitiken skulle föranleda en radikal sänkning av medlemsavgifterna till EU. För svenskt vidkommande skulle i stället jordbruksstöden betalas ut direkt från den svenska staten. Det är därför Sverigedemokraternas mening att regeringen ska verka för att åternationalisera jordbrukspolitiken.

Vi eftersträvar att Sverige ska omförhandla villkoren för medlemskapet i Europeiska unionen med det långsiktiga målet att återföra beslutsmakten till Sverige. Tills vidare är det dock viktigt att vi på bästa sätt tar vara på de jordbruksstöd som lantbruket kan få del av genom EU för att stärka det svenska jordbruket. Vi motsätter oss ytterligare maktöverföring till EU, men likväl är det viktigt att försöka påverka EU:s gemensamma jordbrukspolitik i en för Sverige positiv riktning.

Frikopplingen 2005, då gårdsstödet infördes, innebar att lantbrukare inte längre behövde producera jordbruksprodukter för att få stöd. I de mindre produktiva bygderna gör jordbruksstöden i många fall att markerna endast bara hävdas och landskapet med nöd och näppe hålls öppet. När aktiva lantbrukare behöver mer mark och den inte säljs eller arrenderas ut av passiva markägare uppstår en s.k. inlåsningsseffekt. Nuvarande effekt är att många stöd bidrar till högre arrende- och markpriser som påverkar lönsamheten negativt för aktiva bönder som vill utveckla sin verksamhet och behöver mer mark. Sverigedemokraterna anser därför att jordbruksstöden i högre grad bör gå till aktiva lantbrukare.

Dessutom måste den byråkrati som i dag omger EU:s regler förenklas, och den tillsyn som utförs av svenska myndigheter ska vara rättssäker, transparent och fri från onödigt betungande byråkrati. Vi vill också förbättra konkurrenskraften genom att sänka

skatten på diesel för jord- och skogsbruk till dansk nivå och införa en betesersättning för mjölkkor på bete.

Sverigedemokraterna står i princip bakom höga miljöambitioner för jordbruket och minskningen av övergödningen. Men vi måste skapa oss en realistisk bild av situationen. Enligt Havs- och vattenmyndigheten (HaV) står aktivt jordbruk för endast en femtedel av de svenska kväveutsläpp som når kusterna. Sverige står sedan för en bråkdel av utsläppen till Östersjön, vilket resulterar i att det svenska lantbrukets andel av kvävetillförseln stannar vid endast några procent.

Detta bör få konsekvenser exempelvis för implementerandet av det s.k. vattendirektivet. Rådgivning till lantbruket bör vara det huvudsakliga arbetssättet för att nå målen inom vattenförvaltningen, ett arbetssätt som överensstämmer med hur man jobbar i de flesta andra länder inom EU. Det måste också ske bättre konsekvensanalyser av de åtgärdsförslag som läggs fram av vattenmyndigheterna.

Se vidare motion till riksdagen 2016/17:2446.

43. Fiske

För Sverige är fisket en viktig näring. Vi har långa fiskrika kuststräckor som Skagerrak, Kattegatt och Östersjön. Varje år fångas fisk och skaldjur, som t.ex. skarpsill, sill, torsk, makrill och räkor, för i storleksordningen 1 miljard kronor.

Sverige har sedan urminnes tider varit en nation med traditioner inom såväl jordbruk som fiske. Vi bör sträva efter maximal långsiktig avkastning från havet genom att upprätthålla hållbara fiskepopulationer. Fisken är ju en gemensam resurs som vandrar mellan hav och som drabbas av utfiskning om man inte har nödvändiga begränsningar och regleringar. Fiske är därför en fråga som bör regleras genom mellanstatligt och globalt samarbete, vilket i Sveriges fall innebär samarbete inom och genom EU. Fiskerikontrollen måste dock vara lika effektiv i alla EU-länder. Det är inte okänt att regelverket i de olika Östersjöländerna slår olika hårt mot olika länders fiskare. Dagens fiskeripolitik inom EU gör att svenska fiskare blir särbehandlade och att fisket inte bedrivs på lika villkor inom de olika länderna.

Se vidare motion till riksdagen 2016/17:2448.

44. Djurskydd och livsmedel

Sverigedemokraterna anser att konsumenternas förtroende för kvaliteten på livsmedlen förutsätter ett starkt djurskydd i Sverige och flexibla kontroller utifrån varje EU-medlemsstats specifika behov. Det bästa sättet att uppnå ett starkt djurskydd inom EU är att verka för ett högre djurskydd genom striktare gemensamma regler vid transporter samt att gemensamt motverka undantag för plågsamma slaktmetoder.

Krav på ett starkt djurskydd i Sverige får heller inte leda till att svenskt jordbruk konkurreras ut av jordbruk i andra EU-länder. Vi ställer höga krav på våra lantbrukare, vilket också ger resultat genom att vi har Europas kanske friskaste djur och använder i särklass minst antibiotika till djur. Sverigedemokraterna anser att de svenska böndernas konkurrenskraft ska stärkas, samtidigt som ett starkt djurskydd bibehålls.

Inom ramen för EU vill Sverigedemokraterna verka för att varje medlemsstat i högre grad får införa de sjukdoms- och smittkontroller som anses nödvändiga för att förhindra

införsel av smittsamma djursjukdomar som kan utgöra ett hot mot djurs eller människors hälsa eller orsaka produktionsförluster.

I Sveriges riksdag har Sverigedemokraterna lämnat in två motioner (2016/17:2447 och 2016/17:3300) där betydelsen av intensifierad livsmedelskontroll, ursprungsmärkning av animaliska produkter och djurskydd särskilt framhålls och att importen av kött som kraftigt avviker från intentionerna i svensk djurskyddslagstiftning ska stoppas. Vi har även budgeterat för stärkt livsmedelskontroll (2016/17:2912).

45. Skogsbruk och viltvård

Vi i Sverigedemokraterna anser att en gemensam skogspolitisk strategi kan bli det första steget mot en framtida gemensam skogspolitik inom EU, vilket skulle få betydande negativa konsekvenser för Sverige och för den svenska skogsbruksmodellen. Redan i dag påverkas förutsättningarna för att bedriva skogsbruk av flera EU-direktiv och förordningar. Ett EU med allt större inflytande i dessa frågor riskerar att leda det till ett större fokus på detaljstyrning och till att ytterligare administrativa och byråkratiska hinder tillkommer.

Det föreligger för närvarande ett förslag om markanvändning, s.k. LULUCF, där hur mycket skog som får avverkas i ett land ska kunna bestämmas av EU-kommissionen. Kommissionens förslag har sitt ursprung i klimatkonventionens Kyotoprotokoll om utsläppsminskningar som inte blev förlängt i Paris 2015. Kommissionen föreslår att skogsbrukets utsläpp eller upptag ska jämföras med ett framåtriktat riktmärke, kallat skogliga referensnivåer. De skogliga referensnivåerna anger hur mycket som kan avverkas i framtiden utan att det rapporteras som utsläpp. Referensnivån är i princip ett avverkningsstak. Varje land ska ha sin referensnivå som anger hur många kubikmeter skog per år som får avverkas. Finland och Sverige som inte avverkar den årliga tillväxten borde snarare kunna öka avverkningsstaket. Nuvarande förslag fokuserar i stället på att minska avverkningsstaket.

Förslaget kan ses som en del av en större process som ytterst syftar till att införa överstatliga inslag i medlemsländernas skogs- och energipolitik och en överföring av makt från medlemsländerna till EU:s institutioner. Sverigedemokraterna motsätter sig denna process och anser att vi i Sverige fortsatt måste värna den nationella beslutanderätten.

Artskyddsdirektivet innebär att skogsbruk i praktiken skulle vara förbjudet om direktivet strikt följdes. Det innehåller nämligen ett förbud mot att störa fåglar eller skada deras häckningsplatser, oavsett var de befinner sig. Implementeringen av direktivet i svensk lagstiftning går, främst genom artskyddsförordningen, betydligt längre än vad direktivet säger.

Sverigedemokraterna är positivt inställda till den jakt och viltvård som bedrivs i Sverige. I frågor som berör viltförvaltning anser vi att det nationella parlamentet alltid ska ha sista ordet och att regeringen därmed tydligt ska verka för att Sverige återtar beslutsmakten över dessa frågor. Se vidare motionerna 2016/17:2445 och 2016/17:2450.

Del 10. Miljö

47. Klimatpolitik med globalt perspektiv

Sverigedemokraterna vill se klimatpolitiken i ett globalt perspektiv. Det krävs en insikt om att varken Sverige eller EU kan påverka koldioxidutsläppen i någon betydande utsträckning utan globala avtal. Sverigedemokraterna eftersträvar en miljö- och klimatpolitik baserad på humanism där alla världens människor har en okränkbar rätt att eftersträva en mer hälsosam morgondag. Vi avhåller oss emellertid från domedagsprofetior och lägger fokus på realistiska lösningar på verkliga problem.

Sverigedemokraterna motsätter sig inte Parisavtalet, men vi är vaksamma när EU och regeringen använder avtalet till att implementera saker som inte står där. Enligt Europeiska rådet ska EU minska sina utsläpp av växthusgaser mellan 1990 och 2030 med 40 procent, och Sveriges utsläpp utvecklas i denna riktning. Sverige bör avvakta med att åta sig fler utsläppsminskningar innan detta har utvärderats.

Sverigedemokraterna anser inte att avtalet som förhandlades fram på COP 21 är att beteckna som rättsligt bindande. Det saknas krav för utsläppsminskningar samt sanktionsmöjligheter mot länder som inte uppfyller de redan lågt ställda kraven. Samtidigt har flera andra stora utsläppsländer klargjort att avtalet inte är bindande och att någon ratificering i parlamenten över huvud taget inte är nödvändig. I detta läge bör man inte gentemot medborgarna försöka påskina att vi har ett robust lagligt bindande klimatavtal. Vi anser även att Sverige i detta osäkra läge bör vara tydliga med att man inte är beredd att öppna upp för diskussioner om att gå längre än redan beslutade utsläppsminskningar på EU-nivå.

Förslaget är av långtgående, överstatlig karaktär. Ett kritiskt resonemang kan föras kring uttrycket 'bindande årliga minskningar'. Inga sanktioner har överenskommit kring dessa s.k. bindande minskningar, varför överenskommelsen i Paris snarare är att betrakta som en rekommendation. Vi anser att man bör vara vaksam så att detta dokument inte bakvägen utvecklas till överstatlighet på energipolitikens område, en i allra högsta grad nationell angelägenhet.

Biodrivmedel

Svenska politiker tenderar att gynna konsumtionen av biodrivmedel genom för biodrivmedlen gynnsam skattelagstiftning. Ett av argumenten är att drivmedel ska produceras inom landet, men man bortser då från att biodrivmedlen i hög grad (för bioetanol och biodiesel över 75 procent) antingen är importerade eller tillverkade med importerade råvaror. Man kan tillägga att åtminstone vissa biodrivmedel varken har särskilt god koldioxidbalans eller energibalans, varför de kraftiga skattelättnaderna bör ifrågasättas. Kommissionen stöder delvis detta synsätt och vill begränsa andelen biodrivmedel från jordbruksråvaror till 7 procent.

Sverigedemokraterna vill att alla skattelättnader för jordbruksbaserade biodrivmedel ska upphöra, i enlighet med budgetmotion 2016/17:2102.

48. Kemikalier och avfall

Sverigedemokraternas uppfattning att frågor som inte måste hanteras på EU-nivå för att den inre marknaden ska fungera i stället ska avgöras på nationell nivå. Avfallshantering utgör närmast ett typexempel på frågor som inte lämpar sig för överstatliga lösningar.

Det är naturligt att 28 olika länder prioriterar arbetet med 'cirkulär ekonomi' olika, och det finns ingen anledning att genom överstatlighet tvinga fattigare europeiska länder att prioritera avfallsfrågor högre än t.ex. utveckling av infrastruktur och sociala frågor. Sådana prioriteringar görs bäst på nationell nivå.

Del 11. Utbildning, ungdom, kultur och idrott

49.1 Utbildningens bidrag till den europeiska terminen

Utbildning och forskning är en del av uppföljningen av Europa 2020-strategin. Utbildning 2020-strategin innehåller en del bra förslag, men Sverigedemokraterna anser att vilka åtgärder och vilka prioriteringar som ett enskilt land bäst behöver för att ha en framgångsrik utbildningspolitik är något som det enskilda landet bäst avgör självt. Sverigedemokraterna är inte mot samarbeten mellan länder – tvärtom – men anser att det inte ska ske på överstatligt plan utan genom bilaterala avtal.

Erasmus plus

Erasmus plus omfattar de aktiviteter som tidigare täcktes av Programmet för livslångt lärande och Ung och aktiv i Europa. Erasmus plus används som finansieringsverktyg för bl.a. en ny kompetensagenda för Europa. Den totala budgeten för Erasmus plus programperiod (2014–2020) är hela 14,7 miljarder euro – vilket Sverigedemokraterna anser vara en väldigt stor kostnad. Erasmus plus innehåller ett antal förslag som bäst löses på nationell nivå – exempelvis anser Sverigedemokraterna att samverkan mellan olika lärosäten bäst sker direkt mellan lärosätena. Sverigedemokraterna anser därför att Erasmus-plus-samarbetet bör läggas ned.

49.3 En ny kompetensagenda för Europa

Kompetensagenda för Europa är ett omfattande dokument och innehåller såväl bra som mindre bra förslag. Sverigedemokraterna ställer sig skeptiska till förslagen om flexibla läroplaner. Vi ställer oss också frågande till delen som handlar om evidensbaserade politiska beslut – en del där detaljstyrningen gått för långt anser vi.

Sverigedemokraterna anser också att många skolpolitiska delar utgår från en europeisk lägstanivå, vilket gör att Sverige inte har så mycket att hämta där.

50. Ungdomsfrågor

Det är viktigt att mellanstatligt kunna utbyta erfarenheter på det ungdomspolitiska området, och det kan leda till att goda lösningar sprids mellan länderna. Detta får dock inte innebära att överstatliga lösningar iscensätts, och vi är positiva till att det i första hand är den öppna samordningsmetoden som avses användas för arbetet med ungdomsfrågor, och vi vill betona att det är viktigt att avsikten med att använda denna arbetsmetod efterföljs. Det är Sverigedemokraternas hållning att ungdomsarbete främst bör ske på lokal nivå och att EU-samarbete kring ungdomsfrågor inte ska innebära någon harmonisering på området.

Under året så avstyrkte Sverigedemokraterna förslagen rörande rådsslutsatser om främjande av en ny strategi för ungdomsarbetet för att upptäcka och utveckla ungas potential. Vi gjorde detta eftersom förslaget baseras på ett otydligt underlag och föreslår tveksamma insatser där det är mycket svårt att bedöma de faktiska och positiva effekterna för Sveriges eller andra medlemsstaters del, utöver vad som redan görs på nationell nivå.

Det har under året förts en diskussion med temat ”Europeiska ungdomar i centrum av en modern union”, där Sverigedemokraterna framförde att ministern under riktlinjedebatten bör framföra att det inte bör vara ett mål att försöka få ungdomar att knyta bättre an till det europeiska projektet, utan att det är fullt tillräckligt att debatten fokuserar på sitt ämne som handlade om hur unga bättre kan inkluderas i det demokratiska arbetet.

51. Kultur, medier och idrott

Sverigedemokraterna anser att kulturpolitik bör vara en nationell angelägenhet, och ser därför positivt på att man inom kulturområdet tillämpar den öppna samordningsmetoden i stället för överstatlig lagstiftning. Med det sagt så vill vi förtydliga att vi inte är främmande för frivilligt mellanstatligt samarbete och erfarenhetsutbyte. Det är dock viktigt att man från Europeiska unionens sida inte försöker påtvinga harmonisering på området, utan att de egna nationernas kulturella särarter respekteras.

Vi är exempelvis positiva till förslaget om ett europeiskt kulturarvsår, däremot endast så länge deltagandet är frivilligt och syftet är att framhäva de olika nationernas unika kulturarv samt öka förståelsen för särarten i de europeiska nationernas arv som en del av vår gemensamma historia, men även för att skapa kännedom om den egna nationella identiteten.

En målsättning som även bör gälla evenemanget Europeisk kulturhuvudstad, där målet bör vara att framhäva städernas och nationernas kulturella särdrag och identiteter.

Sverigedemokraterna är positiva till projekt som rör erfarenhetsutbyten på kultur- och idrottsområdet. Vi delar gärna med oss av våra framgångar och misslyckanden; så länge dessa samtal inte har som målsättning att skapa en artificiell europeisk identitet eller strävar efter harmonisering på kulturområdet är samtal och erfarenhetsutbyten inom Europa av godo. Med det sagt vill vi framhäva att vi inte ser några hinder mot att denna form av erfarenhetsutbyten även skulle kunna ske mellanstatligt, utan samordning av den europeiska unionen.

Del 12. EU:s institutioner

52. Institutionernas verksamhet

Som regeringen anför i skrivelsen finns det oroväckande tendenser inom EU att sekretess ska vara norm. Vad regeringen inte tar upp dock är sin egen, fortfarande ibland slentrianmässiga, användning av hemligstämpeln. Mycket av det material som kommer t.ex. EU-nämnden till del är hemligstämplat av regeringen men kan samtidigt vara tillgängligt genom medierna eller andra medlemsstaters parlament på deras webbplatser. Det finns oftast ingen rimlig anledning till att t.ex. återrapporteringar med angivande av olika medlemsstaters ståndpunkter eller olika versioner av rådsslutsatser

ska lyda under utrikessekretess. Sverigedemokraterna tror inte att ökad öppenhet kring de politiska turerna i rådet skulle leda till irreparabel skada för Sveriges anseende. I vart fall skulle det troligen i så fall uppvägas av ett ökat anseende inom riket, då Sverige vågar stå upp för sina principer kring öppenhet och offentlighet. Dock delar vi regeringens synpunkt på att det går i rätt riktning.

Björn Söder (SD)

Markus Wiechel (SD)

Johan Nissinen (SD)